

FILHARMONIA
10 GORZOWSKA
LAT

19 MARCA 2021
PIĄTEK, 19:00, SALA KONCERTOWA

MAŁA WIELKA MUZYKA

KONCERT KAMERALNY
ON-LINE

Katarzyna Winkiewicz-Więcław / wiolonczela
Agnieszka Wenda / skrzypce
Ekaterina Matokh / fortepian

KATARZYNA WINKIEWICZ-WIĘCŁAW WIOLONCZELA

Absolwentka Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w specjalności Muzyka Kameralna. Jako solistka występowała m.in. z: Orkiestrą Kameralną Sinfonia Academica, Orkiestrą Symfoniczną Opery i Filharmonii Podlaskiej, Narodową Orkiestrą Ukrainy. W 2013 roku zajęła II miejsce w konkursie na stanowisko koncertmistrza Orkiestry Symfonicznej Opery i Filharmonii Podlaskiej.

Jako lider sekcji wiolonczel na koncie ma również współpracę z takimi zespołami jak: Symfoniczna i Kameralna Orkiestra Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina, Orkiestra Kameralna Camerata Dell'Arte, Youth Symphony Orchestra RIAS w Berlinie, Orkiestra Kameralna Warszawscy Wirtuozzi, Philharmony of The Nations.

Od marca 2013 jest wiolonczelistką Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej.

Od roku 2018 jest nauczycielem klasy wiolonczeli w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Międzyrzeczu.

AGNIESZKA WENDA SKRZYPCE

Naukę gry na skrzypcach rozpoczęła w wieku siedmiu lat w Państwowej Szkole Muzycznej im. J. Zarębskiego w Warszawie. W roku 2007 ukończyła studia muzyczne w białostockiej filii Akademii Muzycznej Fryderyka Chopina w Warszawie pod kier. prof. A. Kordykiewicz, a później również studiodyplomowe w tejże uczelni w klasie prof. W. Promińskiego (2011).

Stypendystka programu Socrates – Erasmus w Royal Conservatoire de Musique de Bruxelles w klasie prof. A. Korniszewskiego. Brała udział w wielu kursach mistrzowskich (Łącut, Głuchołazy, Janowiec, Nowy Sącz, Gorlice). Współpracowała z wieloma orkiestrami, m.in. Filharmonią Podlaską, Nową Orkiestrą Kameralną, Warszawską Filharmonią Młodzieżową, Baltic Neopolis Orchestra, Operą na Zamku w Szczecinie. W czasie pobytu w Brukseli była członkiem tamtejszej orkiestry filharmonicznej. W latach 2004-2007 brała udział w koncertach Junges Klangforum Mitte Europa. Jako kameralistka uczestniczyła w wielu seminariach, kursach oraz festiwalach (m.in. Ars Musica w Brukseli, Incontri Musicali D' Estate w Catani). Jest laureatką cyklu muzycznego *Forum Młodych* organizowanego przez Instytut Austriacki w Warszawie w 2008 roku.

Od roku 2007 jest czynnym pedagogiem. Obecnie związana z Państwową Szkołą Muzyczną I stopnia w Międzyrzeczu oraz Państwową Szkołą Muzyczną I stopnia im. Władysława Ciesielskiego w Gorzowie Wielkopolskim. Od 2011 roku jest członkiem Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej. Od 2012 roku współtworzy kwartet smyczkowy *Straordinario*. Jest również prezesem towarzystwa muzycznego *ProCorda*, w którym realizuje projekty muzyczne oraz inicjatywy artystyczne w przestrzeni miejskiej. W 2016 roku płyta *Echo*, którą nagrała z Sensus Quartet, otrzymała nominację do Folkowego Fonogramu Roku Polskiego Radia.

Jako kameralistka chętnie wykonuje również muzykę dawną. Wraz z kwartetem *Straordinario* wystąpiła m.in. w dwóch koncertach kameralnych z cyklu *Wiolinowe oblicze baroku* pod kierownictwem Krzysztofa Garstki.

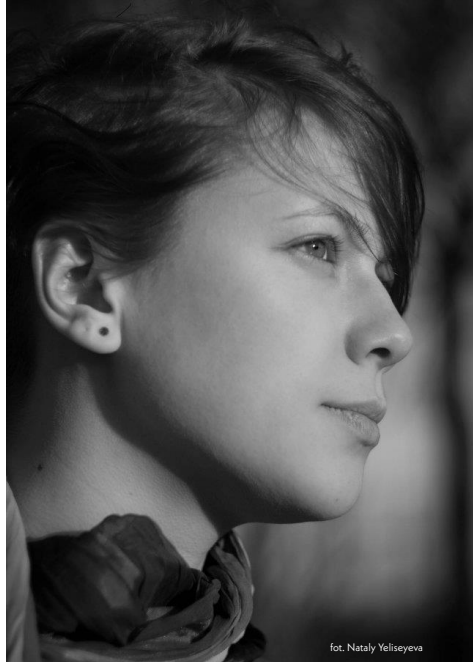

foto: Nataly Yefseyeva

EKATERINA MATOKH FORTEPIAN

Urodzona w 1985 roku w Mińsku na Białorusi. W latach 1999-2003 uczyła się w klasie fortepianu w Narodowym Gimnazjum w Mińsku. Tam również kontynuowała edukację w Akademii Muzycznej, którą ukończyła w 2010 roku, otrzymując tytuł magistra sztuki.

Jako pianistka swoje umiejętności prezentowała podczas wielu konkursów oraz koncertów. Na swoim koncie ma m.in. I miejsce na Międzynarodowym Konkursie Fryderyka Chopina w Corpus Christi (USA, 2006), III nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Studentów w Ruzie (Rosja, 2008) oraz uczestnictwo w Międzynarodowym Konkursie im. Fryderyka Chopina w Mariánskie Lázně (Czechy), gdzie zagrała w półfinale, III nagrodę na Międzynarodowym Konkursie im. Marii Yudina'y (Sankt Petersburg, 2009), złoty medal na Międzynarodowym Forum Pianistycznym w Sanoku (Polska, 2010). Koncertowała w Berlinie (Niemcy, 2006), Teksasie (USA, 2007), gdzie otrzymała dyplom dla młodych utalentowanych muzyków, a także w Polsce, Słowenii, na Ukrainie, w Niemczech, Korei Południowej, Chinach, Japonii. Wykonała również cykl koncertów z zespołem fletowym Syrnix (Francja, 2004-2008). W latach 2014-2015 koncertowała z Filharmonią Gdańską. Dwukrotnie wystąpiła z recitale fortepianowym podczas Pikników Chopinowskich realizowanych przez Filharmonię Gorzowską, z którą regularnie współpracuje do dziś zarówno jako muzyk orkiestrowy, jak i kameralistka.

Jako pedagog doświadczenie zawodowe zdobywała w Mińsku, ucząc w szkole muzycznej (2001-2004). W latach 2004-2008 była akompaniatorem, zaś w 2011 wykładowcą w tamtejszej Akademii Muzycznej, a w roku 2008 – akompaniatorem-solistą w Filharmonii w Mińsku. Obecnie jest nauczycielem fortepianu i akompaniatorem w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Gorzowie Wielkopolskim oraz w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Międzyrzeczu.

O UTWORACH

Na przełomie XIX i XX wieku, po katastroficznej premierze *I Symfonii* w 1897 roku, Siergiej Rachmaninow przeżywał poważny, ponad trzyletni kryzys twórczy, przełamany ostatecznie hipnoterapią, dzięki której powrócił do tworzenia. Jednym z pierwszych jego ważnych dzieł napisanych po tak długiej przerwie była *Sonata na wiolonczelę i fortepian g-moll op. 19* (1901). Rachmaninow zadedykował ją swemu przyjacielowi i wybitnemu rosyjskiemu wiolonczeliście Anatolijemowi Brandukowowi i wraz z nim prawykonał ją w Moskwie jako pianista.

Obie partie – wiolonczeli i fortepianu – zostały tu potraktowane równorzędnie – obie charakteryzuje podobny, nader wysoki poziom trudności, a większość tematów przywoływanych i rozwijanych przez wiolonczelę wprowadzana jest najpierw przez fortepian. Nazwa *Sonata na wiolonczelę i fortepian* zatem zdecydowanie lepiej oddaje wykonawczą wartość utworu niż tradycyjne określenie sonata wiolonczelowa, o czym przekonywał również sam kompozytor.

Całe dzieło, podporządkowane obecnej w całej twórczości Rachmaninowa klasycznej dyscyplinie, zawiera w sobie jednocześnie olbrzymią dawkę duchowości, uczuciowości i romantyzmu; rosyjskiego romantyzmu. Kompozytor w swojej *Sonacie* wyniósł wiolonczelę do rangi medium, w którym zawiera się nieopisana czułość, a zarazem intensywność, namiętność przekazu. To poruszające, ostatnie dzieło kameralne Rachmaninowa pełne jest wewnętrznego mistycyzmu, jakby fortepian i wiolonczela za sprawą swej siły i bogactwa wyrazu odprawiły jakieś duchowe nabożeństwo.

Sonata skrzypcowa A-dur Césara Francka (1886) uznawana jest za jedną z najlepszych sonat na skrzypce i fortepian, jakie kiedykolwiek napisano. Powstała z fascynacji grą belgijskiego skrzypka Eugène'a Ysaÿe'a i jemu została zadedykowana. Ysaÿe po raz pierwszy wykonał utwór „con amore” – na własnej uroczystości weselnej, a po publicznej premierze *Sonaty* w Brukseli – grał ją jeszcze wielokrotnie podczas rozległych tras koncertowych.

Cztery części *Sonaty* nieodmiennie zachwycają konstrukcją, głębią harmonii oraz płynnością i zmiennością nastroju – od duchowego uniesienia pierwszej części, której skrzypcowy temat cyklicznie pobrzmiwać będzie echem w całym utworze, przez burzliwą i pełną wewnętrznego drżenia część drugą z jej porywającą, niekonwencjonalną partią skrzypiec oraz improwizujące *Recitativo* i żalobną, mollową quasi-fantazję, po dynamiczny i radosny dialog fortepianu i skrzypiec w części finałowej. Wielka popularność *Sonaty* sprawiła, że do czekała się ona wielu transkrypcji, m.in. na wiolonczelę, altówkę, saksofon czy flet.

PROGRAM

SIERGIEJ RACHMANINOW (1873-1943)

Sonata na wiolonczelę i fortepian g-moll op. 19 30'

1. *Lento. Allegro moderato*
2. *Allegro scherzando*
3. *Andante*
4. *Allegro mosso*

PRZERWA

10'

CÉSAR FRANCK (1822-1890)

Sonata na skrzypce i fortepian A-dur 30'

1. *Allegretto ben moderato*
2. *Allegro*
3. *Recitativo-Fantasia: ben moderato*
4. *Allegretto poco mosso*